

(Lehtikuva/Sari Gustafsson)

Tuoreen väitöstutkimuksen mukaan opiskelijat, jotka pyrkivät ymmärtämään, ovat optimistisia ja ottavat vastuun oppimisestaan, menestyvät ja myös voivat paremmin kuin muut.

Opintopsykologi **Annamari Heikkilä** havaitsi myös, että opintojen alkuvaiheessa saa kohtuullisia arvosanoja, vaikkei pyrkisikään syvälliseen ymmärtämiseen.

- Kertooko tulos nykyisten yliopisto-opiskelijoiden luonteesta vai siitä, millaisiin ajattelu- ja toimintatapoihin yliopiston oppimisympäristö heitä ohjaa, Heikkilä kysyy.

Heikkilä on tutkimustyönsä lisäksi ollut mukana Helsingin yliopiston opintopsykologisten palveluiden kehittämisessä ja vakiinnuttamisessa ja ohjannut uransa aikana satoja yliopisto-opiskelijoita erilaisissa opiskeluun liittyvissä ongelmissa.

Heikkilä tarkastelee väitöksessään yliopisto-opiskelua useista teoreettisista näkökulmista. Näitä yhdistämällä hän rakentaa moniulotteisen kuvan opiskelusta yliopistossa, ei ainoastaan älyllisenä vaan myös tunteita sisältävänä prosessina. Tutkimukseen osallistui Helsingin yliopiston opiskelijoita useista eri tiedekunnista.

Kolmessa osatutkimuksessa Heikkilä tutki ensimmäisen vuoden opiskelijoita. Hän ryhmitteli opiskelijat erilaisiin profiiliryhmiin opiskelutavan ja motivaation suhteen. Heikkilä tarkasteli näiden ryhmien välisiä eroja sekä opintomenestyksen että hyvinvoinnin suhteen. Neljännessä osatutkimuksessa hän tutki tarkemmin sitä, miksi opiskelijat olivat valinneet tietyn alan.

Huolimatta siitä, että karsinta yliopistoon on tiukka, yllättävän suuren osan opiskelijoista opiskelutapojen ja motiivien muodostama profiili ei ollut järin suotuista. Epäedullisessa profiilissa yhdistyivät ongelmat oman oppimisen säätelyssä, haastavien tehtävien välttely ja

epäonnistumisen ennakointi.

Tähän ryhmään kuuluvat opiskelijat raportoivat eniten stressiä ja opiskelu-uupumusta.

"Epäakateemiseksi" Heikkilä nimesi opiskelijaryhmän, jolla ei ollut ongelmia oman oppimisensa ohjaamisessa, joka oli kohtuullisen optimistinen, mutta ei ilmaissut pyrkivänsä ymmärtämiseen ja tiedon kriittiseen arviointiin.

- Tällaisellakin lähestymistavalla nyky-yliopistossa näyttää pärjäävän: vaikka opiskelijoiden profiilit erosivat toisistaan selvästi, erot opintomenestyksen välillä olivat suhteellisen pieniä, Heikkilä luonnehtii.

Kiinnostus on Heikkilän tutkimuksen mukaan keskeinen sytyke opiskeluun hakeutumiselle. Alkuvaiheen opinnot ovat edelleen pääosin osallistumista massaluennoille, missä opiskelijalta ei edellytetä henkilökohtaista panosta eikä omien ajatusten esittämiseen ja kehittelyyn tarjoudu luontevasti mahdollisuuksia.

- Hukkaammeko näin tiukan seulan läpi käyneiden ja alastaan kiinnostuneiden opiskelijoiden potentiaalia sosiaalistamalla heidät opintojensa alkuvaiheessa kuulijan rooliin, Heikkilä pohtii.

Psykologian maisteri Annamari Heikkilän väitöskirja *University Students' Approaches to Learning, Self-regulation, and Cognitive and Attributional strategies - Connections with Academic Success and Well-Being* tarkastetaan
Helsingin yliopistossa 15. huhtikuuta.